

Lisica je imala jedno malo polje na kome su rasle velike i ukusne lubenice. Jednog jutra, otkrila je da je neko u toku noći ukrao nekoliko najzrelijih lubenica. Vidi, vidi, pomisli lisica, tajanstveni lopov je napravio rupu na ogradi i ušao kroz nju.

- Lopove jedan, srediću ja već tebe! Dajem ti svoju reč!

Rekavši to, lija napravi lukavu zamku. Uze jako uže i zaveza ga za vrh jedne grane. Od drugog kraja užeta napravi omču i postavi je na zemlju kod otvora u zidu. Onaj ko bude ušao kroz rupu biće uhvaćen u zamku i visiće naglavačke.

Zadovoljna što je pripremila tako lukavu zamku, trljala je šape misleći:

- Sad ćemo vidjeti ko krade moje lubenice.

Oko ponoći, dok je lisica spavala dubokim snom, eto ti zeca kao se polako približava zidiću u nameri da uđe u polje sa lubenicama. Zec se spretno provuče kroz rupu ali kako kroči u polje, stade na omču, ona mu se steže oko noge i grana ga povuče na gore. Za tili čas našao se viseći s glavom nadole, baš kako je to lisica zamislila. Zec je odmah shvatio da je upao u zamku i sam se iz nje nikada neće izvući.

Dok se kradljivac tako koprcao, čuo je nečije korake. Bio je to magarac koji je prolazio tuda.

- Kume, Zeko, što radiš tako naglavačke obešen? - Upita ga magarac.

- Ako obećaš da ćeš čuvati moju tajnu, reći ću ti da me je lisica zamolila da čuvam njene lubenice.

Copyright © 2014 by All Rights Reserved. This is a digital file that cannot be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without the prior written permission of the publisher.